

ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 *

ศศิวิมล แสงประสิทธิ์^{1*} วิไล พลพวง²

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพยุหะบัณฑิต

²อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพยุหะบัณฑิต

*Corresponding author e-mail: Sasi.1990.vimol@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT แบบแผนการวิจัยที่ใช้คือ แบบกลุ่มเดียววัดก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27 - 0.67 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.75 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่เปรียบเทียบกับเกณฑ์ (One Sample t-test) และการทดสอบที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียนแบบ ร่วมมือแบบ TGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ; เทคนิคทีมเกม(TGT); ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

*Received: 31 January 2024, Revised: 18 February 2024, Accepted: 21 February 2024

The Effects of TGT Cooperative Learning on Thai learning Achievement for Grade 1 students*

Sasivimol Saengprasit^{1*} Wilai Ponpuak²

¹Student of Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Faculty of Education Pitchayabundit College

²Lecturer of Faculty of Education, Pitchayabundit College

*Corresponding author e-mail: Sasi.1990.vimol@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to compare the Thai learning achievement of grade 1 students after studied on TGT Cooperative learning to the standard 75 percentage. 2) to compare the Thai learning achievement of grade 1 students between before and after studied on TGT Cooperative learning and 3) to study the satisfaction of grade 1 students towards on TGT Cooperative learning. The research design used is one-group pretest–posttest design. The sample group is grade 1 students at Ban Mak Khaeng School, Mueang District, Udon Thani Province, semester 1, academic year 2023, 32 students, were drawn from cluster random sampling. The research instruments were 1) lesson plans base on TGT Cooperative learning 2) the Thai learning achievement test had discrimination values between 0.27 - 0.67 , difficulty values between 0.20 – 0.75 and reliability value was 0.83 3) the satisfaction questionnaire towards TGT Cooperative learning of grade 1 students. The statistics for data analysis comprised; mean, standard deviation, percentage, One Sample t-test and t-test for dependent samples. The results of this research found that; 1) The Thai learning achievement of grade1 students who studied TGT Cooperative learning after learning was significantly higher than 75 % at the .05 levels. 2) The Thai learning achievement of grade1 students who studied TGT Cooperative learning after learning was significantly higher than before at the .05 levels. 3) The satisfaction towards on TGT Cooperative learning at the highest level.

Keywords: Cooperative learning; Team Game Tournament; Achievement

*Received: 31 January 2024, Revised: 18 February 2024, Accepted: 21 February 2024

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในสังคม มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนทุกคน ต้องเรียนและต้องสอบให้ได้ จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้จำนวน 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และในการสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการ เขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสาร อย่างยิ่งสังเคราะห์นั้น เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความคิดโดยฝึกการอ่านคิด วิเคราะห์ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2549)

การเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เน้นในเรื่องการฟังและการดู การพูด การอ่าน การเขียน หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมอันเป็นพื้นฐานของทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันเน้นให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เหมาะสมกับโอกาส และบุคคลจนถึงการพัฒนาทักษะให้ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2549) นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยยังเน้นการฝึกฝนผู้เรียนให้มีความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิดความรู้และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมายและถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ (สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2550) ดังนั้น จึงเป็นบทบาทและภาระหน้าที่ของครูผู้สอนในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยทำให้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะให้ความสำคัญกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนพยายามจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ แต่ปรากฏว่าการเรียนการสอนที่ผ่านมานักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2565 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านหมากแข้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.83 ซึ่งถือว่ายังไม่ถึงเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้คือร้อยละ 80 (โรงเรียนบ้านหมากแข้ง,

2565) ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ซึ่งเป็นวิธีการสอนหนึ่งที่มีแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อต่อการเรียนและมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) เป็นการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รวมกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกใน แต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มา รวมกลุ่มกันในอัตราส่วน 1:2:1 ซึ่งสมาชิกของทีม จะได้แข่งขันกันในเกมเชิงวิชาการ โดยความสำเร็จของทีม จะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT จัดเป็นกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนในทางที่ดีขึ้น เพราะขณะที่นักเรียนเล่นนั้น นักเรียนเกิดความรู้ เจตคติที่ดี ทักษะในการเคลื่อนไหว สมรรถภาพทางกายและพัฒนาสังคม ได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ การ เล่นยังทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นอิสระสนุกสนานเพลิดเพลินและพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1. ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ขั้นที่ 3 จัดทีม ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการแข่งขัน และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนยุคใหม่ ต้องใช้การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับการสอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนใน ลักษณะที่เรียกว่าการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยของ รัตนา บุตรอุดม (2559) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน หลังการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียน ภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่น ในชีวิตประจำวัน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยอรรถพล อุษา (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของอุกฤษฏ์ ทองอยู่ (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ เกริก เกียรติ นรินทร์ (2563) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิคเรียนรู้แบบ ร่วมมือ ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิค

TGT กับการสอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดย กลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการนำมาเป็นรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT (Team Game Tournament) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย ได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีความสนุกสนานและมีความสุขกับการเรียนภาษาไทยและเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในทุกหน่วยการเรียนรู้และทุกชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

ระเบียบวิธีวิจัย

1. แบบแผนการวิจัยแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design
2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้องเรียน รวม 240 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
3. เนื้อหา/ระยะเวลาในการวิจัย เนื้อหาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ภาคเรียนที่ 1/2566
4. เครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพการวิจัย
 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 8 แผน เวลา 16 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียน-หลังเรียน เป็นแบบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จำนวน 12 ข้อ

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีลำดับขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ
ดังนี้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้าน
หมากแข้ง

3.2 จัดทำกำหนดโครงสร้างเนื้อหาและเวลาในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

5. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

5.1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับ
พฤติกรรมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้

5.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนข้อตามตารางที่ได้วิเคราะห์ไว้ ให้
สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อคัดเลือก
ไว้ใช้จริง 20 ข้อ ตามสัดส่วนจำนวนข้อสอบที่กำหนด

5.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ
ความสมบูรณ์ ถูกต้อง ความชัดเจน ข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง
ตามเนื้อหาของแบบทดสอบโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ เจริญ
พฤติกรรมเป็นรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบวัดได้ ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบวัดได้ ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบวัดได้ ไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

กับเชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยหาค่า IOC (ไพศาล วรคำ, 2555: 253) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 คัดเลือกไว้ทั้ง 30 ข้อ เพื่อนำไปทดลองใช้ หาค่าอำนาจจำแนก (r) ความยากง่าย (p) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบต่อไป

5.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมากแข้ง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว

5.7 นำคะแนนจากการสอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ไว้จำนวน 20 ข้อ พบว่า แบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.25 – 0.75 ค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.48 – 0.72

5.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่เลือกไว้ทั้ง 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR 20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 103) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 เป็นไปตามเกณฑ์

5.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำไปใช้ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT กับเกณฑ์ร้อยละ 75 (One Sample t-test)

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p
คะแนนตามเกณฑ์	15	-	75	3.31*	0.000
คะแนนหลังเรียน	15.69	1.18	79.70		

*p ≤ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 คิดเป็นร้อยละ 79.70 โดยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT (Dependent t-test)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	32	20	9.25	1.55	20.50*	0.000
หลังเรียน	32	20	15.69	1.18		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ TGT

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนได้เล่นเกมและมีความสุขสนุกสนานไม่น่า ร่องลงมาคือ นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ชอบได้อย่างอิสระ นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนและทำงานเป็นกลุ่ม และ นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบและชอบการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนได้เล่นเกมและมีความสุขสนุกสนานไม่น่าเบื่อ	4.56	0.67	มากที่สุด
2	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	4.12	0.66	มาก

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3	นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบและชอบการนำเสนองานหน้าชั้น	4.32	0.72	มาก
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.23	0.59	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.25	0.82	มาก
6	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.12	0.60	มาก
7	นักเรียนมีความผ่อนคลายไม่เคร่งเครียด	4.23	0.75	มาก
8	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.96	0.53	มาก
9	นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ชอบได้อย่างอิสระ	4.46	0.64	มาก
10	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและอ่านหนังสือได้คล่องขึ้น	4.28	0.67	มาก
11	นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.15	0.70	มาก
12	นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนและทำงานเป็นกลุ่ม	4.36	0.56	มาก
โดยรวม		4.25	0.58	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบTGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ1นักเรียนได้เล่นเกมและมีความสุขสนุกสนานไม่น่าเบื่อ ($\bar{X}=4.56$) รองลงมาคือข้อ 9 นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ชอบได้อย่างอิสระ ($\bar{X}=4.46$) ข้อ 12 นักเรียนชอบทำงานร่วมกับเพื่อนและทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X}=4.36$) และข้อ3 นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบและชอบการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ($\bar{X}=4.32$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อ 8 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{X}=3.96$)

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการเรียนแบบร่วมมือแบบTGT สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบTGTไปใช้เริ่มด้วยครูอธิบายยกตัวอย่างการอ่านประเภทต่าง ๆ ทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจและฝึกปฏิบัติประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ช้้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความ สนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้สู่เรื่องที่สอน2) ช้้นสอน สอนเนื้อหาสาระ3) ช้้นจัดทีม แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน คละความสามารถ 4) ช้้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน 5) ช้้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลให้ทีมที่ชนะ และในการจัดการเรียนรู้เป็นแบบการแข่งขันเป็นทีมนี้้นสมาชิกในทีม

จะต้องมีความสามัคคีและคอยช่วยเหลือกัน อีกทั้งยังต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม นักเรียนจึงให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม อีกทั้งการจัดทีมยังเป็นแบบละความสามารถ ในแต่ละทีมจึงมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนเก่งกว่าอธิบายให้คนที่อ่อนกว่าให้เข้าใจในเนื้อหาและฝึกปฏิบัติตามใบงาน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้สมาชิกภายในทีม ทำให้ทีมมีโอกาสทำคะแนนได้มาก ผลจากการแข่งขันทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และตั้งใจเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีของDavid DeVries (อ้างถึงใน สมศักดิ์ ภูวิภาตววรรณ. 2544) ที่ได้กล่าวว่า การแข่งขันในเกมการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าจะทำให้เกิดความตื่นเต้น การที่ต้องแข่งขันจะทำให้นักเรียนใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์ และทีมเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งเทคนิค TGT มีจุดเน้นคือทำให้ดีที่สุดเพื่อทีมและช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด ซึ่งการสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อนให้ประสบความสำเร็จทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา บุตรอุดม (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ เรื่อง About ASEAN ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสระพงศ์ โสภาย (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 83.06 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active learning นักเรียนได้สร้างประสบการณ์ร่วมกัน วิเคราะห์ประสบการณ์ บูรณาการการสังเกตไปสู่ความคิดรวบยอด ฝึกปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนทุกคน ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ได้จากการจัดการเรียนสอนด้วยการได้ลงมือทำด้วยตัวเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ง่ายและ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบ TGT ได้ร่วมกันเล่นเกมโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ 1: 2: 1 ซึ่งแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน และสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความร่วมมือกันในการทำงาน ให้ความช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับ วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมนักเรียนได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจมุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบกลุ่ม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนรู้แตกต่างกัน

กัน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคน ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และจัดมีกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันเรียนรู้ ทำกิจกรรม ทบทวนความรู้ รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยกระบวนการกลุ่มเช่นนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนอยู่ในวัยที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในการสื่อสารและการแลกเปลี่ยน ความรู้ระหว่างกันซึ่งสอดคล้องกับ สลาบิน (Slavin, 1995) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพการเรียนรู้ในระดับที่แตกต่างกันได้มาอยู่ร่วมกันจะทำให้ผู้เรียนช่วยกันเรียนรู้ ร่วมกันทำกิจกรรมในชั้นเรียน รวมถึงแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นกำลังใจให้กันและกันอย่างต่อเนื่องและเกิดความตระหนักว่าความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มถือเป็นความสำเร็จของกลุ่มด้วย อันจะนำและการเสริมแรงในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน (TGT)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เสริมแรงผู้เรียนในแต่ละกลุ่มผ่านการยกย่องความสำเร็จที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับรวมถึงมีการมอบรางวัลให้กับกลุ่มของผู้เรียนที่ได้รับคะแนนสะสมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งรางวัลที่ผู้วิจัยมอบให้ ผู้เรียนนี้จะเป็แรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพยายามและมีความกระตือรือร้นในการเรียน การพัฒนาตนเองและการแข่งขันระหว่างกลุ่มในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น โดยการยกย่องความสำเร็จดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความพึงพอใจ เพราะได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองในชั้นการได้รับการยอมรับและยกย่องจากสังคม (Esteem needs) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2558) ที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการขั้นพื้นฐานตามลำดับขั้นโดยธรรมชาติ การที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องการเสียก่อน ซึ่งหากผู้สอนสามารถใช้ความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ได้ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสระพงศ์ โสภาย (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 83.06 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 สอดคล้องกับสหรัฐ ลักษณะสุด (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องผล การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ดา เสนสาย (2565) วันทนา เล่หมื่นตรี (2566) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ TGT อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำรายงานหรือทำกิจกรรมและนักเรียนเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีความสำคัญและมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลังจากได้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT นอกจากนี้ ยังมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด และครูได้แจ้งผลการประเมินแบบทดสอบหลังเรียนให้นักเรียนทราบทันที ซึ่งการที่ได้รับทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง อีกทั้งการได้รับการเสริมแรงทางบวกจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนและได้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานอย่างสร้างสรรค์ รู้หน้าที่ของตน ฝึกความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน แต่ละคนกล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม และมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม จึงทำให้นักเรียน มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกริกเกียรติ นรินทร์ (2563) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิคเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีม วิชาเทคโนโลยี(วิทยาการคำนวณ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิค TGT กับการสอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย กลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และ ผลการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของของศักดิ์ดา เสนสาย (2565) วันทนา เล่ห์มนตรี (2566) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ TGT อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบ TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ TGT มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ TGT ควรเพิ่มเรื่องที่น่าสนใจหรือเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวันเช่น หนังสือพิมพ์ หรือการอ่านป้ายโฆษณา เป็นต้น

1.2 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมากส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น จึงควรนำการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือแบบ TGT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และควรส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำรายงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ
องค์ความรู้ใหม่

2.1 ควรมีการนำการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ไปทดลองใช้เปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาอื่น ๆ ทั้งในระดับชั้นอื่นๆด้วย

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT วิชาภาษาไทยร่วมกับเทคนิควิธีการ สอนรูปแบบอื่นๆ เช่น Jigsaw TGT TAI เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

2552(2),1-11.

เกริกเกียรติ นรินทร์. (2563). *การศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีม วิชาเทคโนโลยี.วิทยการคำนวณ. ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโรงเรียนบ้านหนองหาน.*

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไพฑูรย์ สีนารัตน์. 2549. *การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิศนา แคมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล วรคำ. (2555). *การวิจัยทางการศึกษา Education Research*. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

รัตนา บุตรอุดม. (2559). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการ*

อ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน

โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน.

มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2550). *ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน*. พิมพ์ครั้งที่2. นนทบุรี: ซีซีเนอลิติกส์

ลิงส์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาลาดพร้าว.

รัตนา บุตรอุดม. (2559). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน โรงเรียนอนุบาลบึงนาราง. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยบูรพา.*

โรงเรียนบ้านหมากแข้ง. (2565). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. อุตรธานี: โรงเรียนบ้านหมากแข้ง.

วัชร เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วันทนา เล่ห์มนตรี. (2566). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต.*

ศักดิ์ดา แสนสาย (2565). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต.*

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. (พิมพ์ครั้งที่ 4) .เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.*

สพฐ. ลักษณะชุด. (2563). *การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิจัยผลงานทางวิชาการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.*

อุกฤษฏ์ ทองอยู่. (2562). *การศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 นาเรียง ราษฎร์บำรุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.*

- อรรคพล อุษา. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยนเรศวร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อิสระพงศ์ โสภาย (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิคTGTสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row.
- Slavin.(1995). *Cooperative Learning: Theory, research and practice*. 2nd ed. Massachusetts: Simon& Schuster.